

Gondolkodás és tudásszerzés – azért, hogy elmélyülhessünk a hitben...

„Ha meg akarnátok számlálni Allah kegyét, számát sem tudnátok annak. Allah megbocsátó és kegyes.” (Korán, 16:18)

Egy lelkiismeretes ember tudja, hogy minden, ami körülveszi őt, a hit egy-egy bizonyítéka. Tudatában van annak, hogy minden, amit maga körül lát, Isten létét igazolja: egy sirály, mely a tenger vize felé száll, hogy elejtse zsákmányát, egy apró hangya, mely a földön siet valahová, egy almafa, mely évente több kiló gyümölcsöt hoz, a felhők, melyek bár tonnányi súlyúak, könnyedén úsznak az égen.

A Korán ájái említést tesznek két fontos tulajdonságról, melyek ahhoz szükségesek, hogy a hit igazságai mélységükben mutakozzanak meg az emberek számára, ez a két tulajdonság pedig a gondolkodás és a megszerzett tudás...

Isten, a Koránban több helyütt is arra szólít fel bennünket, hogy gondolkodjunk el azokon a dolgokon, amiket teremtett és tanuljunk belőlük. Körülöttünk minden élőlény és minden élettelen dolog azért teremtett, hogy figyelmesen és mélyen elgondolkodjunk Isten felsőbbrendű teremtő erején, művészetén és bölcsességén. Ahogyan az ája is hírül adja, ezek egyike sem teremtett hiába. Ha az ember elsiklik felettük anélkül, hogy figyelmet szentelne nekik, ha nem elmélkedik el rajtuk, az azt jelentené, hogy elfordul Isten jeleitől, ettől a viselkedéstől pedig egy hívőnek felettebb őrizkednie kell. A Korán több helyütt hangsúlyozza, hogy azok, akik hátat fordítanak Isten jeleinek és a teremtés bizonyítékainak, hitetlenek.

Rengeteg ája rámutat arra, hogy ahhoz, hogy az ember elmélyüljön hitében és ragyogjon róla szilárd bizonyossága az szükséges, hogy folyamatosan elgondolkodjon a hit igazságain. Az egyik ája például arról beszél, hogy a hívők hosszasan elgondolkodnak az egek és a föld megteremtésén:

„Bizony az egek és a föld megteremtésében, és az éjszaka és a nappal váltakozásában jelek vannak azok számára, akik élnek az eszükkel, akik megemlékeznek Allahról állva, ülve és az oldalukon [fekve], és elgondolkodnak az egek és a föld teremtésén [mondván]: 'Urunk! Nem hiába teremtetted ezt! Magasztaltass! Óvj meg minket a Tűz kínzásától!'" (Korán, 3:190-191)

Isten hírül adta, hogy a hit igazságainak értelme van – azok számára, akik elgondolkodnak. Az elgondolkodás azonban nem azt jelenti, hogy az ember berögződött frázisokat ismételt, így például: „Isten milyen szépet teremtett!” vagy „milyen csodálatos ez és ez az állat!”, ahogyan ezt néhányan gondolják. Hosszas és elmélyült gondolkodásról van szó, mély és átfogó elmélkedésről Isten teremtményeit illetően, a teremtés bölcsességének és részleteinek felfedezéséről. Az ember ezáltal lesz tanúja Isten végtelen bölcsességének, erejének és művészetének.

Az egyik módszer, amely segít a gondolkodásban az, ha a környezetünkben lévő élőlényekről, a körülöttünk zajló eseményekről kérdéseket teszünk fel illetve ha viszonyítunk. Isten, az egyik ájában ekképpen tanít meg minket arra, hogyan is működik ez:

„Nos, mit gondoltok a vízről, amit isztok? Ti bocsátjátok le azt a felhőből vagy Mi vagyunk annak lebocsátói? Ha úgy akartuk volna, sóssá tettük volna azt; vajon nem kellene hálát adnotok?" (Korán, 56:68-70)

A víz olyan adomány, amely a világon mindenütt megtalálható és mindig könnyen hozzáférhetünk. Az emberek nagy többsége életében talán még egyszer sem gondolkodott el a víz tulajdonságain, amit nap mint nap megiszik. A víz meglétét és azt, hogy összhangban van igényeinkkel, teljesen természetesnek, hétköznapi eseménynek tartják, amin nem szükséges elgondolkodni. Pedig ahogyan a fenti áják is értésünkre adják, ha Isten úgy akarta volna, a víz fizikai és kémiai tulajdonságai másmilyenek lettek volna. Vagy lehetett volna a Föld légkörének összetétele és hőmérséklete a mostanitól eltérő. Akkor olyasvalami, mint „felhő” nem is képződött volna, ha viszont nem lennének felhők, akkor a Föld felszínén nem léteznének az

édesvizek. Csupán a tengerek sós vizére támaszkodhatnánk, ilyen feltételek mellett viszont az emberiség egyáltalán nem tudott volna életben maradni, vagy csak ideig-óráig. Állandó és súlyos vízhiánnyal küzdöttünk volna. Édesvíz hiányában nem alakult volna ki a földművelés, az egész világ elsivatagosodott volna és nagy szárazság lett volna mindenütt. Isten azonban édes vízforrásokkal látott el bennünket, sőt ezeket a világ szinte minden tájára eljuttatta. Ennek a ténynek a tudatában feltétlenül hálát kell adnunk Istennek.

De mint láttuk, az őszinte hálaadáshoz mindenekelőtt azt kell felismerni, hogy a víz önmagában áldás. Ennek feltétele pedig az, hogy „elgondolkodjunk”. A vízzel kapcsolatosan felhozott példánk érvényes környezetünk összes természeti jelenségére, az élőlényekre és az egyes eseményekre is. Mindegyikük Isten egy-egy áldása a számunkra, ahhoz azonban, hogy ezt észrevehessük, mindenekelőtt el kell töprengenünk és viszonyítanunk kell: „mi lett volna, ha másmilyen lenne?” És meg kell értenünk, Isten milyen precízen, milyen finom egyensúlyban teremtett meg mindent. Egy másik ájában újra nyilvánvalóvá válik számunkra, hogy a természeti jelenségeken való töprengés fontos, és fontos, hogy „használjuk az eszünket”:

„És az éjszaka és a nappal váltakozásában, és a gondoskodásban, amit Allah lebocsát az égből, hogy újjáélessze általa a földet, miután az már meghalt, és a szelek forgandóságában – jelek vannak azok számára, akik élnek az eszükkel.” (Korán, 45:5)

Az ája a hívőkről szól: „azok... akik élnek az eszükkel”. Olyan kiemelkedő tulajdonság ez, amire csak a hit által lehet szert tenni. A hitetlenek viszont, mivel híján vannak ennek a jellemvonásnak, nem veszik észre Isten jeleit, elsiklanak felettük, hidegen hagyja őket a számtalan igazság, ami körülveszi őket. Pedig akik nem törődnek az eget és a föld temérdek jelével és úgy viselkednek, mintha azok ott sem volnának, azok a társítók. A Korán róluk így ír:

„Mennyi jel is van az egekben és a földön, amelyek mellett elhaladnak és elfordulnak tőlük! És a legtöbben nem hisznek Allahban, csak úgy, hogy közben [más isteneket] társítanak [Mellé].” (Korán, 12:105-106)

A másik elengedhetetlen tulajdonság, ami ahhoz szükségeltetik, hogy az ember mélységében felfogja a hit igazságait, a tudás. Itt azonban fontos megjegyezni, ahhoz, hogy valamiben a hit igazságát lássuk nem kell feltétlenül részletesen ismernünk az adott témát, nem kell átfogó tudással rendelkezünk minden apró részletről. Minden értelmes ember ha körülnéz, észreveszi, hogy amit maga körül lát, az nem mindennapi, és mindennek van egy alkotója. Ha egy bogarat vagy például egy szitakötőt lát, tudja, hogy annak van egy Teremtője. Elegendő az élőlény pusztá léte ahhoz, hogy megértsük, ez itt a hit igazságainak egyike. Ha pedig az ember mélyebb tudást szerez róla és így gondolkodik el, az eszközzé válik abban, hogy az illető hite és lelkesedése gyarapodjék.

Térjünk vissza az előbb említett víz példájához. Tudjuk, hogy a víz fontos eleme életünknek. Ha emellett megtanuljuk, milyen alapvető fizikai, kémiai és földrajzi tulajdonságokkal rendelkezik, jobban megértjük, miért is olyan fontos a számunkra. Ha még alaposabb vizsgálatnak vetjük alá azt látjuk, hogy a víz tulajdonságait tekintve a legmegfelelőbb formában teremtett az ember számára: megfagy, felenged, folyékony és kémiai összetevőit tekintve is abszolút ideális. (Ebben a témában részletesebb információért lásd: Harun Yahya, Evrenin Yaratılışı, 1999) Fentiek egyenes következménye, hogy elmélyedünk a gondolkodásban és még inkább a hála érzése tölt el minket.

Kétségtelen, hogy egy rendkívül korlátozott ismeretekkel rendelkező gyermek és egy hosszú évekig tanult tudós professzor is, ha lelkiismeretesen és őszintén közelíti meg a kérdést, könnyedén észreveszi, felismeri Isten jeleit. Természetesen az embernek átfogó tudásra van szüksége, ha olyan élőlényekről akar elmélkedni, amelyek nem találhatók meg közvetlen környezetében. Vagy ha meg is található, a valódi elmélyüléshez háttér információ szükséges. Máskülönben az elmélkedés megreked egy bizonyos szinten, sőt olykor felszínes marad. A világűr rendszereiről való tünődése például nem ugyanolyan annak az embernek, aki csak feltekint az égre és így próbál bölcselkedni, és annak, aki nagy tudású a csillagászat területén. Vagy olyasvalaki, aki széleskörű ismeretekkel rendelkezik az emberi testet, annak fiziológiáját és anatómiai felépítését illetően, sokkal mélyebben és intenzívebben átéli az ember teremtésének rejtett oldalait és csodáit, mint az az ember, aki ezekről mit sem tud. Isten, a Korán ájában így hívja fel a figyelmet arra, hogy azok, akik tudással rendelkeznek magasabb szinten fogják fel a dolgokat, mint azok, akik híjával vannak a tudásnak:

„Ezek azok a példabeszédek, amelyeket mondunk az embereknek. Ám csupán azok értik meg ezeket, akiknek tudásuk van.” (Korán, 29:43)

„És a jelei közé tartozik az, hogy porból teremtett benneteket. Aztán íme, emberek lettetek, akik szétszóródtatok [a földön].” (Korán, 30:22)

„Vajon az, aki engedelmesen Allahra hagyatkozik úgy, hogy az éjszaka óráiban [ájtatosságában] leborul és fölkel [és] féli a túlvilágot, s Ura irgalmában reménykedik [olyan lenne, mint az, aki hitetlen]? Mondd: 'Vajon egyenlők lennének a tudók a tudatlanokkal?' Csak azok hallgatnak az intő szóra, akiknek van eszük.” (Korán, 39:9)

Azt azonban ismételtelen meg kell jegyeznünk, hogy ha nem áll mögötte értelem, lelkiismeret, éleslátás, amelyek segítségével az ember értelmet ad az információknak, akkor a puszta „tudás” nem vezeti el az embert ahhoz, ami helyes. Az őszinte és lelkiismeretes ember birtokában lévő részletes információk azért fontosak, mert hozzájárulnak ahhoz, hogy az ember jobban megismerje Istent és közelebb kerüljön Hozzá. Ezért van nagy haszna a mai tudomány és technológia fejlődésének is: az ember közelebről láthatja, megismerheti az Isteni teremtésben rejlő tudást, bölcsességet, művészetet és finomságot.

Napjainkban élesebben tűnnek szembe és részletesebben ismerhetjük meg Isten teremtésének csodáit és szépségeit, hála olyan tudományágaknak, mint az orvostudomány, a biológia vagy a csillagászat. Akik megszerzik a szükséges ismereteket és mindenre Isten teremtette bölcsességként, szépségként tekintenek, azoknak egyre növekszik Isten végtelen ereje iránti csodálatuk.

<https://www.harunyahya.info/hu/ujsagcikkek/gondolkodas-es-tudasszerzes-azert-hogy-elmelyulhessunk-a-hitben...>